

POLLÁK RUDOLF

*1955, Skalice

Je autodidakt. Sám sebe hodnotí více jako kreslíře než malíře a v dětství snil, že jednou bude ilustrovat knihy.

Výtvarný talent zdědil převážně po otci, který aktivně celý život maloval realistické krajinky a který si skrytu duše přál, aby syn šel v šlépějích profesně dál. Maminka však vyšla proti: „Proč by kluk měl jít studovat UMPRUM a pak malovat a dřít bídu ... ať dělá zubařinu a kreslení má jako koníčka.“ A tak vystudoval veterinu.

Oženil se, prošel v živočišné výrobě všemi funkcemi a 20 let téměř nemaloval – nebyl čas. Jen ta tužka a pero, které občas samo mělo nutkání zachytit něco pro přátele na papír. Když jeho potomci vylétli z hnízda a přestal podnikat, stále častěji jeho sny mládí provokovala potřeba se realizovat a zkoušet to, přičemž podněty mu dávaly návštěvy v galerii, samostudiem podpora partnerky i objednávky od známých.

Vzorem už v dětství mu byli malíři Švabinský a Burian. Později obdivoval Janečka, Beneše pro jednoduchost, i Jana Odvárku pro brilantní akvarely.

Malostranské střechy; komb.technika; Ruská modrá, komb.techn.; Orloj z Melantrichovy ul.; komb.technika